gang holdt længere til Tjeneste, nemlig 2 Aar, istedetfor at Tjenestetiden nu er reduceret til 16 Maaneder, og en saadan Afbrydelse i de befalede Øvelser var altsaa mindre skadelig dengang med 1/3 længere Tjenestetid end nu, da Tjenestetiden er saa kort, og Mandskabets Tid derfor, saalænge de ere til Tjeneste, er saa optaget med Øvelser, at en slig Afgang til Arsenalarbeider, Kronarbeider og deslige ikke er tilraadelig; det bør heller ikke tabes af Sigte, at adskillige Arbeider ved Fæstningen og under Fortificationen i tidligere Tider ere besørgede fra de militaire Straffeanstalter i Kjøbenhavn, Nyborg, Kronborg og Rendsborg. Efter det saaledes Oplyste troer jeg ikke, at Antallet af de forlangte Trainkudske uden Savn for Tjenesten kan indskrænkes. Hvad det forhøiede Bespiisningstillæg angaaer, som Ministeriet har forlangt for et heelt Aar, og som Udvalget foreslaaer indskrænket til kun et halvt Aar, da skal jeg tillade mig, med Hensyn til nogle Bemærkninger, som ere faldne fra den ærede Ordfører angaaende Forskjellen mellem dette Tillæg heri Kongeriget og det i Hertugdømmerne, at oplyse, at det Tillæg i Hertugdømmerne, som Mandskabet der har, er det samme, som i Slutningen af Marts 1848 blev tilstaaet Mandskabet ved dets Udrykning, og som siden for Tropperne i Hertugdømmerne har bestaaet uforandret; ifølge dette har den menige Mand af Infanteriet i Alt 22 ß. daglig; den menige Mand af Infanteriet i Kongeriget derimod har 16 ß daglig. I Anledning baade af den udbrudte Cholera-Epidemie og af den til samme Tid indtraadte Dyrtid har Kronen bevilget for Kjøbenhavns Garnison et Tillæg af 3 1/5 ß. daglig pr. Mand; saa besynderlig som denne Brøk kan synes, saa skal jeg i Forbigaaende bemærke, at, naar den multipliceres med 5, og Mandskabet erholder, som bekjendt, Lønning udbetalt hver femte Dag, saa erholder hver menig Mand af Infanteriet udbetalt 1 Rbd, som altsaa er en Sum, der er let at udbetale. At Mandskabet i Hertugdømmerne faaer et endnu større Tillæg end her i Kongeriget, troer jeg er ganske naturligt; thi der har idetmindste hidtil bestaaet en kjendelig Priisforskjel paa Levnetsmidler i Hertugdømmerne og i Kongeriget, men uheldigviis er i den senere Tid denne Forskjel betydelig formindsket, og i dette Øieblik er den ikke saa stor; naar altsaa den menige Mand her i Kongeriget erholder 19 1/5 ß, og den Menige i Hertugdømmerne erholder 22 ß. daglig, saa troer jeg, at der existerer et ret passende Forhold derimellem. Et saadant Tillæg, som det, der er foreslaaet, anseer jeg for at være nødvendigt, og jeg troer, at den menige Mand i Garnisonerne i Jylland, Fyen, Helsingøer og Nestved lider Nød, og Regjeringen kan derfor ikke forsvare Andet, end at gjøre Sit til at forskaffe dem et saadant Tillæg; men naar et saadant Tillæg igjen skal ophøre, vil aldeles afhænge af Conjuncturerne, som det ikke er givet noget Menneske at forudsee; at de Priser, som gjaldt for et Aar siden, skulde indtræde igjen, anseer jeg for, om ikke umuligt, saa i høi Grad usandsynligt; jeg finder det derfor urigtigt, naar Finantsudvalget vil nævne en bestemt Termin.

Hvad Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 14 angaaer, da skal det glæde mig, om den ærede Rigsdagsmand, som er en af dem, der har stillet det, vilde tage det tilbage, hvortil det forekommer mig, at han ikke var ganske utilbøielig. Den ærede Taler yttrede, at der var et vist Antal Underofficerer ved hver Afdeling, som var berettiget til at erholde Giftermaalstilladelse, og meente, at Godtgjørelsen skulde indskrænkes til dette Antal. Der er en allerhøiste Resolution af 4de December 1843, ifølge hvilken der er et vist Antal Underofficerer, som ikke alene ere berettigede til at gifte sig, men ogsaa til at indlægges i Caserne; Regjeringen er forpligtet til at skaffe dem fri Bolig i Casernen, eller, naar dette er umuligt, da at skaffe dem et Æqvivalent for denne Fribolig; udenfor dette Tal, uagtet den militaire Bestyrelse ikke ynder, at Underofficererne gifte sig, bliver der dog undtagelsesviis tilstaaet en saadan Tilladelse; men dermed er ikke forbunden nogen Rettighed til at indqvarteres i Caserne eller til at erholde den derimod tilstaaede Qvarteergodtgjørelse; det er den eneste Forskjel. Dersom jeg rigtigt forstod den ærede Ordfører, saa sagde han, at subalterne Officerer i Hertugdømmerne havde et Cantonnementstillæg, hvorimod de subalterne Officerer